

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7909/2022
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Богдан Кораћ, адвокат из ..., против туженог ЈП „Војводина шуме” Петроварадин, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења нништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 100/20 од 12.01.2022. године, у седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 100/20 од 12.01.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 100/20 од 12.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1441/2018 од 16.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је примаран тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав Уговор о коришћењу кредита закључен између тужиоца и туженог број .. од 06.10.2004. године. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништава одредба уговора о коришћењу кредита закљученог између тужиоца и туженог у члану 2. став 2., који гласи „месечни ануитети биће обрачунати у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан утврђивања ануитета 15-ог у месецу са роком уплате три дана”. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име плаћених провизија приликом уплате месечних ануитета од јануара 2005. до 31.03.2019. године, услед немогућности тужиоца да уплате изврши у месту одређену уговором што је искључиво кривица туженог, исплати 6.610,00 динара, или уместо тога изврши другу чинидбу која се састоји у умањењу преосталог дуга на тај износ. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да исплати 9.632,89 динара на име плаћене таксе за упис хипотеке и провизије на исту са законском затезном каматом од 13.10.2004. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати 36.000,00 динара на име парничних трошкова са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 100/20 од 12.01.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости уговора о коришћењу кредита ради задовољења стамбених потреба тужиоца као запосленог – куповином стана, са валутном клаузулом.

По оцени Врховног суда, нису испуњени законски услови из члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер су разлози на којима је заснована другостепена одлука о одбијању тужбеног захтева усклађени са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у погледу примене члана 395. Закона о облигационим односима и члана 33. став 3. Уредбе о решавању стамбених потреба изабраних, постављених и запослених лица код корисника средстава у државној својини („Службени гласник РС“, бр. 37/94 ... 88/04), у односу на уговорен начин исказивања месечних анuitета приликом враћања одобреног износа кредита у валути Евро (у динарској противвредности према званичном курсу валуте Евро у моменту утврђивања анuitета). Тужилац уз ревизију није пружио доказ о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па нису испуњени ни законски услови који се односе на потребу уједначавања судске праксе.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу у овој правној ствари тужилац је поднео 17.10.2018. године, а вредност предмета спора побијеног дела је 696.806,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је применом 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић